

SI
VEŠTIK

Tiskovina ■ Poština plačana pri pošti 64290 Tržič 1

P.n.
Koroška osrednja knjižnica
"dr. France Sušnik"
Na gradu 1
62390-Ravne na Koroškem

SLOVENSKI VEŠTIK, TIRIŠČEVŠKA 16, A-9020 Celovec
Zaštopnik za YU: ADIT-BZS, P.P. 171, 61000 Ljubljana

CELOVEC TOREK 3. APRIL 1990

Letnik XLV.
Štev. 25 (2540)

Izhaja v Celovcu
Erscheinungsort
Klagenfurt

Poštni urad 9020
Celovec
Verlagspostamt
9020 Klagenfurt

Cena: 7 šil.
din. 10

P. b. b.

Koroški Slovenci danes pri predsedniku Markoviću

Predsednik jugoslovanske vlade Ante Marković bo danes sprejel na razgovor predstavnike koroških Slovencev. Za ZSO se bo razgovora udeležil tajnik dr. Marjan Sturm, za NSKS pa predsednik dr. Matevž Grilc. Predstavnik ZSO in NSKS bosta šefa jugoslovanske vlade informirala o položaju slovenske narodnostne skupnosti na Koroškem in izrazila pričakovanje, da bo skrb za manjšine tako s strani Jugoslavije kot Avstrije tudi na dnevnem redu pogovorov med Markovićem in Vranitzkym, ki bo jutri prispel na tri-dnevni uradni obisk v Jugoslavijo.

FPÖ proti izplačilu socialnega načrta!

Čeprav je kolegij koroške deželne vlade že pred več tedni za socialno pomoč delavcem ukinjenih tovarn celuloze na Rebrci in v Magdalenu namenil skupno 7,3 milijona šilingov, zdaj koalicijska vlada ÖVP in FPÖ zavira izplačilo te obljubljene pomoči. V koroškem deželnem zboru so namreč poslanci FPÖ in ÖVP sklenili, da ta predlog vrnejo pristojnemu pododboru v ponovno obravnavo, tako da zdaj niti ni več jasno, ali bodo nekdanji delavci Obirja in Magdalena sploh prejeli obljubljeno podporo.

Poleg tega pa je prav deželni glavar Haider še pred nedavnim govoril o nujni hitre in učinkovite pomoči brezposelnim, s katero bi le-ti lahko prebrodili prve socialne težave. Ta sklep poslancev ÖVP in FPÖ pa tudi nazorno kaže, kako koalicija izrablja stisko delavcev za lastne politične manevre, v prvi reakciji na ta nerazumljiv sklep ugotavlja med drugimi tudi frakcija socialističnih sindikalistov. V njeni tiskovni izjavi je rečeno, da bojkot izplačila socialnega načrta pomeni klofuto vsem delavcem, ki so verjeli obljubam in javnim izjavam Haiderja.

Globaški teden

V nedeljo zvečer je bila v avli ljudske šole v Globasnici zaključna prireditev 18. globaškega kulturnega tedna. Končali so ga s pevskim koncertom, na katerem so sodelovali MePZ Peca (na zgornji sliki), MoPZ Franc Leder-Lesičjak in kot gost Suški oktet. O kulturnem tednu in dobro obiskanem zaključnem koncertu preberite več na 4. strani.

Haiderjev ponovni poskus pritiska na koroške Slovence!

Koroški deželni glavar Haider je na včerajšnjem posvetu o šolstvu na uradu koroške deželne vlade, na katerega je poleg osrednjih slovenskih organizacij ZSO in NSKS spet povabil tudi funkcionarje koroškega „Heimatdiensta“, brambovcev, predsednike klubov v deželnem zboru zastopanih strank ter uradnike, ponovno poskušal izsiljevati predstavnike slovenske narodnostne skupnosti na Koroškem. Po približno dvehurnem zasедanju je namreč izjavil, da – če na prihodnjem posvetu ne bo

prišlo do skupnega stališča o novi ureditvi šolstva – bo sprejeta le „minimalna rešitev“ v obliki potrebnih korektur manjšinskošolskega zakona kot to predpisuje odločitev ustavnega sodišča o dvojezičnem šolstvu na Koroškem, ne bo pa ustanovljena dvojezična trgovska akademija v Celovcu!

Kot je znano, je Haider takoj po razsodbi ustavnega sodišča najprej zagrozil s preštevanjem manjšine in potem predlagal sprejemni jezikovni test za dvojezično šolo v Celovcu z namenom, da bi

pomiril nemškonacionalne kroge v deželi. Sedaj, ko sta ministrstvo za pouk na Dunaju ter tudi deželni šolski svet za Koroško prižgala zeleno luč za dvojezično trgovsko akademijo, pa hoče od Slovencev izsiliti pristanek na rešitev, ki bi odgovarjala nemškonacionalnim krogom v deželi. Taka rešitev pa bi hkrati pomenila restriktivno razlago odločitve ustavnega sodišča, ki se je nedvoumno izreklo proti vsaki interpretaciji, ki bi lahko na šolskem področju nadalje okrnila pravice slovenske narodnostne

skupnosti na Koroškem. Podpredsednik ZSO, ravnatelj Franc Kukovica in tajnik dr. Marjan Sturm sta po posvetu poudarila, da ZSO ne bo pristala na uvedbo prostega predmeta slovenščine na avtohtonem oz. po zakonu veljavnem območju dvojezičnega elementarnega pouka ter da ni potrebe po novem ustavnemu zakonu. Izrekla sta se tudi proti vsem tendencam v predloženem osnutku, ki merijo v nadaljnjo poglobljanje ločevanja ter v ustanovitev središnih šol.

Avtobusni prevoz na manjšinski kongres ZAL na Dunaju!

Za udeležbo na manjšinskem kongresu Zelene alternative v nedeljo, 8. aprila na Dunaju je organiziran avtobusni prevoz iz Koroške na Dunaj in nazaj. Avtobus bo odpeljal ob 8.00 uri iz Celovca (zbirališče je sejensko parkirišče v St. RuprechtstraÙe) oz. ob 8.30 uri iz Velikovca (pred delavsko zbornico). Organizatorji prosijo za točnost, prispevek za stroške prevoza pa znaša 150 šilingov.

Manjšinski kongres ZAL bo od 13. do 18. ure na Dunaju, Albert-Sever-Sall, Schuhmeierplatz 17-18.

Ogorčeni nad potvarjanjem zgodovine

Avstrijski psihiater Erwin Ringel je ugotovil, da je motiti se človeško, da pa je ta uvidevnost smiselna le tedaj, če svoje zmote tudi spoznamo. Tako nas zmota lahko odvrne od nadaljnjih napak in le tako najdemo tudi svojo identiteto. K tem besedam

avstrijskega znanstvenika je dr. Marjan Sturm na spominski svečanosti Zveze koroških partizanov v Železni Kapli dodal: „S tako spravo, ki je v prvi vrsti samokritična, se lahko strinjamo. Na taki osnovi lahko tudi govorimo o tej ali oni napaki, ki se je

zagotovo zgodila tudi med partizani. Ne strinjamo pa se in upravičeno smo ogorčeni, če nekateri naši sodeželani postavljajo stvari tako kot bi partizani pobijali in morili, kot bi partizani začeli drugo svetovno vojno in zakrivali toliko gorja. Ne moremo

sprejeti, da so nekateri še sedaj, 45 let po vojni ponosni, da so sodelovali v nemški vojski ali pa si uspešno ustvarjali kariero v kakih nacističnih organizacijah.“

Sturm je v svojem govoru pozval tudi mladino, naj si utrdi svojo zgodovinsko zavest, ta poziv pa je dopolnil domači predstavnik ZKP inž. Peter Kuhar: „Reči moramo, da je bilo v Avstriji več vojnih zločincev kot pa v sami Hitlerjevi Nemčiji. Ti nepoboljšljivi nacisti še danes dvigajo glave in blatijo avstrijsko odporniško gibanje, hkrati pa tudi ogrožajo samostojnost Avstrije.“ Proslavo, ki so jo s kulturnim sporedom oblikovali domači recitatorji in zbor domačih društev, je zaključil predsednik ZKP Janez Wutte-Luc, ki je spomnil tudi na desetletnico smrti Karla Prušnika-Gašperja.

V Kapli so se poklonili 186 domačim žrtvam nacifašizma.

Slika: Mohar

Kapelski turistični koncept predvsem za „Schloßhotel“?

„Ko so zaprli tovarno celuloze Obir na Rebrci, so nam predstavniki deželne vlade za razvoj doline Bele obljubili 130 milijonov šilingov“, je na tiskovni konferenci dejal kapelski župan dr. Dieter Haller, ko je začel predstavljati občinski načrt za razvoj turizma.

Glavne postavke tega koncepta predvidevajo predvsem gradnjo športnih naprav, med njimi dvoranice za tenis, igrišča za golf in minigolf ter sanacijo oz. ureditev nogometnega igrišča. Skupna investicijska vsota za te ukrepe znaša približno 18 milijonov šilingov, za katere se je deželna vlada že obvezala, da jih bo prispevala občini.

Poleg tega pa je bil na tiskovni konferenci občine predstavljen tudi načrt podjetniške skupine, ki jo zastopa Helmut Mayr, o prevzemu hotela Schloßpark. Prav ta skupina pa v svojem programu med možnostmi za športno udejstvovanje v Železni Kapli navaja tudi teniško halo, ki naj bi bila v njeni lasti. Sicer so na tiskovni konferenci poudarjali, da bo hala (kot tudi ostale športne naprave) ostala do 51% v občinski lasti, kljub temu pa je zaskrbljivo, da je že tudi v občinskem načrtu

za razvoj turizma govor o tem, da „je bilo treba vse načrte uskladiti z intencijami Schloßhotela“.

Župan Haller je v razgovoru za tisk sicer dejal, da se občina ne namerava omejiti le na ta hotel, ker da „v Železni Kapli obstaja tudi hotel Obir, ki dobro deluje“ in ker želi podpirati tudi druga gostinska podjetja (vsak obrat, ki nanovo uredi kvaliteto turistično sobo, bo subvencionirala s 25.000 šilingi), toda kljub temu ostaja občutek, da gre pri projektu za določeno privilegiranje Schloßhotela.

Nasplošno pa po tej predstavitvi turističnega načrta lahko ugotovimo, da precej stvari ostaja nepojasnjenih, čeprav napovedujejo dokončanje športnih naprav že do konca meseca junija in župan pravi, da je občinski svet načrt soglasno sprejel. Tako namreč še ni jasno, kdo naj bi postal poslovođa nove družbe, ki naj bi skrbel za obratovanje športnih naprav, pravtako pa tudi še ne, kako namerava občina sama pridobivati domače in inozemske turiste. In končno: tudi splošna gospodarska kriza regije s tem konceptom še zdaleč ne bo odpravljena.

Andrej Mohar

Predsednik SPZ Tomaž Ogris je odstopil

Predsednik Slovenske prosvetne zveze Tomaž Ogris je predstavništvu Slovenske prosvetne zveze v Celovcu, njenemu nadzornemu odboru, predstavnikom včlanjenih društev in skupin ter javnosti sporočil, da je z 31. marcem 1990 odstopil kot predsednik Slovenske prosvetne zveze. Svojo odločitev utemeljuje v sledeči izjavi:

„Za ta korak sem se odločil, ker

- po osmih letih predsedovanja (šest let v funkciji izvoljenega predsednika) menim, da sem svoje prispeval za ohranitev in utrditev slovenske narodne in narodove kulture na Koroškem s tem, da sem ji nekaj časa služil;
- zaradi poklicnih sprememb hočem najti časa in moči za strokovno poglobitev;
- je bilo v zadnjem času preveč zunanjih posegov v pristojnosti izvoljenih organov Slovenske prosvetne zveze.

Sodelavce, prijatelje, zlasti pa številne požrtvovalne ljudi v društvih prosim za razumevanje in se jim zahvaljujem za sodelovanje, za toplino, iskrenost in spodbudo, ki sem jih našel ob mnogih srečanjih na sestankih, zborovanjih, prireditvah in zlasti še v osebnih pogovorih.

Kulturnemu in narodnopolitičnemu delu v slovenski narodni skupnosti na Koroškem se tudi v bodoče ne mislim odtegniti, le za tako izpostavljeno in odgovorno funkcijo nekaj časa ne bom na razpolago.“

„Trgovska akademija na poti v leto 2001“

Mag. Maja AMRUSCH-HOJA

Pod tem naslovom so gospodarstveniki in znanstveniki razpravljali o trgovski akademiji, ki ustreza zahtevam bodočnosti. Izkrystalizirali so se naslednji izobraževalni cilji: temeljito gospodarsko znanje, obvladovanje tujih jezikov, sposobnost za delo v skupini, zmožnost komuniciranja in oblikovanje osebnosti.

Slovensko-nemška zvezna trgovska akademija bo sposobna te zahteve, če ne popolnoma, pa vsaj deloma tudi realizirati. V nadaljnjem želim to podkrepiti in hkrati tudi predstaviti našo šolo:

Kakšna izobraževalna težišča bo imela Slovensko-nemška zvezna trgovska akademija?

- splošno izobraževanje
- strokovno izobraževanje
- jezikovno izobraževanje

V okviru strokovnega izobraževanja bodo v programu šole naslednji predmeti:

- računovodstvo,
- stenotipija,
- gospodarsko poslovanje s korespondenco,
- ekonomija,
- državo znanstvo in delo z računalniki v različnih predmetih.

Pri tem je treba omeniti, da se je v učnem načrtu, ki velja šele od šolskega leta 1988/89 dalje, izobraževanje na računalnikih intenziviralo. To pa zaradi tega, ker narašča povpraševanje po takih absolventih, ki obvladajo novo tehnologijo.

Šola nudi osnovno gospodarsko izobrazbo. Zato so absolventi izobraženi za sodelovanje v različnih podjetjih, kot npr.

- v industriji,
- v turizmu,
- v zbornicah,
- v bančništvu,
- v zavarovalništvu in
- v javni administraciji.

Matura pa omogoča tudi študij gospodarskih ved in drugih smeri.

Pouk v vseh predmetih bo dvojezičen, kot to izpove že

ime šole. Šolarji si bodo sočasno pridobili aktivno znanje nemškega in slovenskega strokovnega jezika. Tuja obvezna jezika bosta angleščina in italijanščina. Jezikovno znanje je za gospodarsko sodelovanje v evropskem trgu vedno bolj pomembno.

Jezik je tudi edino sredstvo, ki nam omogoča sporazumevanje z ostalim svetom in z narodi. Mnogo podjetij na Koroškem zahteva znanje slovenskega in italijanskega jezika. Mednarodno gospodarstvo pa potrebuje seveda tudi znanje angleščine.

Pomembno za oblikovanje osebnosti, duhovno gibkost, pa tudi za poglobitev strokovnega znanja je vključevanje praktičnega dela v šolsko izobraževanje. Tudi v tem oziru bo slovensko-nemška trgovska akademija avantgardna šola. Projektna skupina je namreč predlagala obvezno prakso v različnih podjetjih. Praksa naj bi bila možna tudi v inozemstvu. Poleg tega bo šola vedno iskala povezavo z gospodarstvom.

Nadaljnja zahteva gospodarstva je sposobnost za delo v skupinah (teamwork). Zato naj bi bil pomemben cilj šole, da učitelji iščejo ustvarjalno medsebojno sodelovanje, sodelovanje s šolarji, pa tudi sodelovanje z gospodarstvom. Tako naj šolarje vzgajajo za delo v skupini.

Slovensko-nemška zvezna trgovska akademija bo torej res moderna šola, ki bo že sedaj ob začetku upoštevala omenjene zahteve gospodarstva in znanosti.

Magistra Maja Amrusch-Hoja bo v novi dvojezični trgovski akademiji v poslopu ZG in ZRG za Slovencev v Celovcu opravljala funkcijo pedagoške voditeljice.

Slovenski vestnik
2x tedensko

Informacijski sestanki ZAL

V nedeljo sta se na Koroškem mudili gradiščanski Hrvatici, magistri Terezija Stoisic in Marijana Grandić. Prva je v trenutni politični sceni Zelene alternative znana kot voditeljica delovnega krožka „Manjšine“ v ZAL, druga pa predvsem kot dolgoletna predsednica Hrvatskega akademskega kluba na Dunaju ter iniciatorica ustavne pritožbe za pravico hrvaškega jezika v javnosti na Gradiščanskem. Obe aktivistki kandidirata tudi za poslansko mesto manjšin na listi Zelene alternative Avs-

trije. Skupaj s koroško-slovenskim aktivistom dr. Jožetom Messnerjem sta imeli delovne posvete v Škofičah, Železni Kapli in Pri Joklu v Celovcu. Zainteresiranim udeležencem so obrazložili potek nastajanja platforme za manjšinsko politiko ZAL v krožku ter predstavili njena osnovna izhodišča, ki predvsem podpirajo kulturo sožitja, večkulturnosti in dvojezičnosti. Pri tem so argumentirano zavrnilo očitke, ki nastajajo po umiku Karla Smolleja iz konkurence za manjšinskega poslanca ZAL.

Lipov cvet in rdeča zvezda

Včasih si ga predstavljam kako leži v najboljšem spanju in sanja o plemeniti preteklosti in še plemenitejši bodočnosti svojega naroda; pravkar je zapustil stol pred pisalnim strojem in jo ubral v posteljo. Še preden zaspi začuje šumenje podjunskih slovenskih gozdov, zagleda svoječasno neupoštevano naravo, ravnine, gore, planine, potočke in jezera, ki jih obdeluje in oskrbuje ponosni slovenski kmet, vidi pred sabo fantovski zbor, ki večer za večerom zapoje svojo večernico pod vaško lipo, vidi vso svojo slovensko domovino, deviško in nepoškodovano, nakar ga sanje zanesejo v

bodočnost, poaprilsko bodočnost pod geslom Nazaj v planinski raj.

Pa kruto ga ujame resničnost, realnost, ves prepoten se zbudi iz svojih sanj: kladivo ga tolče po glavi, srp se nevarno bliža centru njegove moškosti in nebo nad njim je polno rdečih peterokrakih zvezd, strahotni simboli vsepovsod – krikoma in hipoma se zdrami in ponovno začenja svoje uredniško delo za narodov blagor.

Kakih pet, šest mesecev ga že tlači ta mora. Kamorkoli prihaja, kogarkoli sreča, bodisi politika ali prosvetaša, nikjer in nikomur ne prizanaša. Eno samo vprašanje ga

muči, hrabro se upre germanofilnemu parsifalskemu molku, nihče ne uide njegovemu vprašanju, ki ni ne klasično svetopisemsko, na katero sam Jezus ni vedel odgovora, namreč: „Kaj je resnica?“, pa tudi ne Jernejevo-Cankarjevo vprašanje: Ali je bog ali ga ni?“ – ne, on postavlja druga, radikalnejša, intimnejša vprašanja.

Ljubljanske in celovške kavarnice se hipoma spraznijo, kadar njihovi obiskovalci zagledajo neprespanega, neobritega, bledega koroškega reporterja pri iskanju novih žrtev; tajnice v uradih stare in vseh novih strank imajo že zdavnaj naročilo zatajevati prisotnost svojih šefov, predsednikov in osrednjih sekre-

tarjev, ker vsi vedo, kaj jih čaka, če se znajdejo pred njegovim mikrofonom.

Včasih začenja kar direktno in postavlja svoje ključno vprašanje kar na začetku pogovora, drugič spet diplomatsko vpleta svoje vprašanje, tako mimogrede, v potek pogovora, zelo rad pa svoj pogovor zaključuje s svojim vprašanjem, kajti značaj, verodostojnost, vrednost, poštenost pogovornega partnerja je odvisna od odgovora na tole vprašanje:

„Kaj je s simboli?“ bruhne iz njega, „bodo ostali rdeča zvezda na zastavi, kladivo in srp v grbu ter vseh drugih uradih mestih, kakšen je vaš odnos do simbolov?“

Nekaj tednov bo še moral živeti s temi neljubljenimi simboli, toda – kakor vse kaže – obeta se odrešenje.

In potem se bo v poaprilskem obdobju – po končanem volilnem boju ob strani neustrašnega DEMOS-a („Und der DEMOS absolut / solang' er unsern Willen tut“, tako Ivan Cankar v znamenitem Dunajskem pismu) – ob pomoči vedno vztrajnega in vrlega katoličana Trstenjaka gotovo opomogel in ozdravil od svojih prisilnih predstav v novi SRS – ne, Trstenjak mu bo že dopovedal, da ta kratka ni več za zasovraženo simboliko, temveč za Samostojno Republiko Slovenijo.

Franci Zwitter

Das aktuelle Interview

mit Marijana Grandits

Die burgenländische Kroatin Mag. Marijana Grandits expandierte sich schon vor einigen Jahren als Minderheitenaktivistin bei den Grün-Alternativen Österreichs. Bei dem am kommenden Sonntag in Wien stattfindenden Minderheitenkongress der GAL tritt Grandits neben Mag. Terezija Stoisits, die der Slovenski vestnik in Form eines ausführlichen Interviews bereits vorgestellt hat, ebenfalls als Anwärtin auf das Minderheitenmandat der Grünen Alternative für die Nationalratswahl 1990 auf. Das Gespräch mit Mag. Grandits führte unser Wiener Mitarbeiter Igor Schellander.

„Autonomie heißt nicht, sich selbst verantwortlich sein!“

Sie sind nach Terezija Stoisits die zweite burgenländische Kroatin, die als Anwärtin für das Minderheitenmandat im Rahmen der Grünen Alternative (GAL) in Erscheinung getreten ist. Welche Überlegungen führten dazu, daß Sie sich für dieses – in letzter Zeit nicht ganz unumstrittene Mandat – bewerben?

So neu ist diese Idee für mich nicht. Ich habe als kroatische Kandidatin im Burgenland für die GAL schon einmal kandidiert. Damals waren die Voraussetzungen allerdings anders: es ging um die Spitzenkandidatur bei der Landtagswahl und nicht um ein Minderheitenmandat. Trotzdem war es für mich auch damals die Kandidatur einer Kroatin für die kroatische Volksgruppe.

In den letzten Monaten ist wiederum von verschiedenen Seiten die Anregung aufge-taucht, ob ich es nicht doch versuchen sollte, erstens gegen die Politik von Karel Smolle aufzutreten und dieser etwas Neues entgegenzusetzen, und zweitens auch die besondere Situation der Kroaten im Burgenland einzubringen. Letzteres vor allem deshalb, weil unter den Kroaten und Kroatinnen die Meinung herrscht: warum nicht auch ein „kroatisches Mandat“?

Was ist genau die besondere Position der Kroaten?

Ich glaube trotz der Tatsache, daß die burgenländisch-kroatischen Vereine zum Teil dem Karel Smolle ihr Vertrauen ausgesprochen haben, sie trotzdem der Meinung sind, daß er für die Kroaten im Endeffekt nicht soviel getan hat. Nur betrachtet man/frau das als natürliche Sache: der Karel Smolle ist ein Slowene und somit hat er vorrangig die slowenischen Anliegen vertreten. Wenn jetzt einige argumentieren, daß nunmehr, weil eine Kroatin im Parlament viel stärker die kroatischen Agenden vertreten werde, so stimmt das nur bis zu einem gewissen Grad, nämlich weil sich jemand für das, was er

besonders gut kennt, natürlich stärker mobilisieren läßt und sich auch stärker engagiert. Insgesamt aber glaube ich, daß dieses Mandat für alle da sein müßte, und daß man mit den Minderheiten auch Strukturen schaffen muß, damit alle Interessen durch das Minderheitenmandat entsprechend vertreten werden können.

Sie haben den Ausdruck „gegen die Politik von Karel Smolle antreten“ gebraucht. Was ist damit gemeint? Was war Ihrer Meinung nach an Smolles Politik nicht vertretbar?

Für mich war der große Bruch sicher die Entscheidung für das Kärntner Pädagogenmodell, welchem er zugestimmt hat. Zunehmend aber auch eine Entwicklung, in der er in einen „Vertretungskampf“ abgefallen ist. Nämlich im Sinne einer Polemik: wer sind die Vertreter der Volksgruppe, oder wer sollen sie sein. Diese Diskussion hat gerade er in den letzten Monaten sehr stark in den Vordergrund gerückt.

Der Schritt zur Bewerbung ums Minderheitenmandat war für mich persönlich ein längerer Entscheidungsprozeß. Ein Grund, warum ich mich dann doch dazu entschlossen habe, war meine Überzeugung, daß dieses Minderheitenmandat bei der Grünen Alternative trotz allem auch eine Verankerung

in den Volksgruppen haben muß. Sonst besteht die Gefahr, daß es nur ein Mandat ist, das sich die GAL leistet und das nur für ein paar einzelne existiert.

Meinen Sie damit, daß Karel Smolle diese Verankerung nicht hatte? In der letzten Zeit beurteilten einige Funktionäre sowohl aus der slowenischen als auch aus der kroatischen und tschechischen Volksgruppe die Tätigkeit von Karel Smolle als positiv.

Ich glaube, daß er diese Verankerung nur in gewissen Kreisen gehabt hat, und daß das auch ideologisch begründet ist. Mit gewissen Kreisen meine ich die eher konservativ und traditionell orientierten Vereine und Organisationen der Volksgruppen. Das paßt für mich nicht in die Politik einer GAL in Österreich. Ich glaube auch nicht, daß der Karel Smolle ein Grünalternativer ist.

Die Schwierigkeit dieses Mandats ist sicher auch eine gewisse Autonomie für die Volksgruppen zu wahren und trotzdem nach den Grundsätzen einer grünalternativen Politik zu agieren. Das ist bis zu einem gewissen Grad auch eine Gratwanderung, die in Zukunft – nach den Ereignissen mit Karel Smolle – noch viel schwieriger sein wird.

Um diese Ereignisse gleich beim Namen zu nennen: wie beurteilen Sie Smolles Bruch mit der Bundesführung der

GAL?

In diesem Zusammenhang fällt mir als erstes die Kandidatur im „Standard“ ein: sein Rückzug in den Smoll-Schmoll-Winkel. Irgendwie glaube ich, daß er gesehen hat, daß seine Chancen geringer geworden sind, und jetzt versucht er aus dieser Situation für sich und die KEL das Beste zu machen sowie daraus Kapital zu schlagen, indem er die für ihn ungünstigen Konstellationen in der GAL für sich und seine Propaganda einmünzt. Global betrachtet versteift er sich aber meiner Meinung nach immer auf eine Idee des Ethnozentrismus. Ein solcher kommt aber für die Kroaten schon überhaupt nicht in Frage, uns soweit ich aus verschiedenen Diskussionen weiß, für die Slowenen ebensowenig. Ethnozentrische Konzeptionen sind überaus bedenklich, und sie dürften in der GAL wohl keinen Platz haben.

Aber Smolle hat doch seine Aufkündigung der Zusammenarbeit mit der GAL damit begründet, daß diese jetzt auf einmal nicht mehr bereit sei, den Minderheiten die bisher gewährte Autonomie zu geben?

Ich glaube, daß die Gefahr besteht, daß man seitens der Grünen jetzt aus einer Situation heraus, wo sehr viel schiefgelaufen ist, zu sehr auf Parteigrundsätze pocht und zu sehr die Auffassung hervorstreicht: Na ja, eigentlich ist das ja unser Mandat. Um dem entgegenzuwirken, sollten der Minderheitenkongress und der darauffolgende Bundeskongress der GAL klare Strukturen schaffen – ob man diese vielleicht weiterhin 10. Bundesland nennt oder anders – in welchen diese Autonomie trotz des neuen Grundsatzprogrammes der GAL für ein Zusammenleben von Mehrheiten und Minderheiten verankert ist.

Warum wendet sich Smolle nun von der GAL ab? Was brachte den Stein in's Rollen?

Gradišćanska Hrvatica mag. Marija Grandić, ki se pravtako kot njena rojakinja mag. Terezija Stoisic poteguje za manjšinski mandat Zelene alternative Avstrije – intervju s Terezijo Stoisic je Slovenski vestnik že objavil – je v razgovoru z našim dunajskim dopisnikom Igorjem Schellandrom izjavila, da se je za kandidaturo odločila, „ker se je politiki Karla Smolleja potrebno upreti z novo politiko ter da je pri zastopstvu manjšin v Avstriji potrebno upoštevati tudi posebno situacijo gradišćanskih Hrvatov.“

Grandičeva je s tem v zvezi poudarila, da bi nosilec oz. nosilka tega manjšinskega mandata moral/a biti na razpolago vsem ter da bi se morale v sodelovanju z manjšinami ustvariti take strukture, da bi bili preko manjšinskega mandata zastopani interesi vseh narodnostnih manjšin v Avstriji.

„Avtonomija ne pomeni biti odgovoren sam sebi!“

Glede Karla Smolleja je menila, da takih struktur ni ustvaril ter da je bil zadržan le v določenih krogih (konservativne in tradicionalistične narodnostne organizacije), kar pa ne odgovarja politiki ZAL. Izrazila je tudi mnenje, da Smolle sploh ni zeleni alternativec.

Glede manjšinskega programa Zelene alternative Avstrije in manjšinskega kongresa, ki bo 8. aprila na Dunaju, ter trditev, da novi program in tudi kongres krnita avtonomijo narodnostnih skupnosti v Avstriji, pa je Grandičeva dejala, da zanjo avtonomija ne pomeni biti odgovoren sam sebi, ker je to pre malo. Pravi vzrok za Smollejev umik iz parlamenta oz. njegove kandidature na kongresu je po njenem mnenju v tem, da je očitno kapituliral v zavesti, da njegov koncept le nima tolikšne podpore kot to hoče prikazati z zunanjim vtisom. Njegovo vztrajanje oz. približevanje ideji etnocentrizma, „je nesprijemljivo tako za gradišćanske Hrvate in kot je razvidno iz raznih diskusij tudi za koroške Slovence. Etnocentristične koncepcije so nevarne in ne bi smele imeti mesta v Zeleni alternativni“, je poudarila mag. Marija Grandić v intervjuju za Slovenski vestnik.

Aus „Der Standard“, 23. März 1990

(Fortsetzung auf Seite 4)

**HEUTE
IM**

Die Seite
für unsere deutschsprachigen Leser/innen

**SLOVENSKI
VESTNIK**

Vranitzky besucht Jugoslawien

Der österreichische Bundeskanzler Dr. Franz Vranitzky tritt morgen Mittwoch einen dreitägigen offiziellen Staatsbesuch der SFR-Jugoslawien in Belgrad an. Auf dem Programm stehen mehrere Gesprächsrunden mit dem jugoslawischen Ministerpräsidenten Ante Marković sowie auch ein Zusammentreffen mit dem jugoslawischen Staatspräsidenten.

Marković empfängt bereits heute eine Delegation der Kärntner Slowenen (Zentralverband und Rat) zu einer Aussprache über die Lage der slowenischen Volksgruppe in Kärnten. Die Delegation der Kärntner Slowenen wird dabei den Wunsch nach Einbeziehung der Minderheitenfrage in die Gespräche mit Bundeskanzler Vranitzky deponieren.

„Autonomie heißt...“

(Fortsetzung von Seite 3)

Der Stein des Anstoßes war wohl die Art und Weise der Organisation des Minderheitenkongresses. Das wird jetzt ein offener Kongreß werden, allen zugänglich – sowohl Vertretern der Volksgruppen als auch allseits Interessierten. Smolle hatte ein besonderes Delegiertensystem vorgesehen, und über dieses wollte er wohl auch seinen persönlichen Vertretungsanspruch für die Slowenen durchbringen. Das war für mich überhaupt nicht legitim. Wenn man sich den vorgeschlagenen Delegierten schlüssel ansieht, sieht man, daß es um einen einfachen Machtkampf geht, den er mit anderen Organisationen – konkret mit dem slowenischen Zentralverband wie auch mit den Kroaten – austragen wollte. Und das ist letztlich eine sehr dubiose Angelegenheit.

Leider hat Smolle in seiner vierjährigen Parlamentstätigkeit kaum Ansätze unternommen, offene und koordinierte Strukturen zu schaffen. Sein „Österreichisches Volksgruppenzentrum“, daß proforma existiert, ist meiner Ansicht nach kein Beispiel dafür. Man wird in den nächsten Jahren erst entsprechende Strukturen unter Einbeziehung von Organisationen, Einzelpersonlichkeiten und Wissenschaftlern schaffen müssen, und das wird sicher eine große Herausforderung sein.

Ich verstehe auch nicht, warum er sich gerade jetzt zurückgezogen hat. Wenn ihm das alles so ein Anliegen ist, dann hätte er das ja durchsetzen können – auch bei den kommenden Kongressen. Wenn er eine andere Meinung hat, so hätte er doch versuchen können, sie durchzusetzen. Aber offensichtlich hat er kapituliert – auch im Bewußtsein, daß sein Konzept doch nicht soviel Zuspruch findet –, und bevor er als Verlierer aus dieser Angelegenheit aussteigt, ist er mit großem Krach und mit Vorwürfen, die größtenteils nicht berechtigt sind, vor die Presse gegangen.

Seine Anhänger behaupten,

ten, daß durch die neuen Akzente in der Minderheitenpolitik nunmehr innerhalb der GAL die Mehrheit über Belange der Minderheit bestimmen könnte. Ist dem nun so?

Ich glaube nicht. In erster Linie wird es die Aufgabe des Minderheitenkongresses sein, neue Vorschläge für die Minderheitenpolitik des neuen Mandatsträgers zu bringen. Außerdem heißt Autonomie meiner Ansicht nach nicht, nur sich selbst verantwortlich zu sein. Das ist zu wenig. Im Falle Smolles war das zum Teil wirklich so. In der Frage des „Pädagogenmodells“ ist er nicht einmal seiner eigenen Organisation treu geblieben.

Nachdem Smolle seine geplante Kandidatur zurückgezogen hat, bleiben vorerst nur zwei Kandidatinnen, die zudem aus derselben Volksgruppe kommen – Terezija Stoisits und Sie. Stifft das nicht eine Verwirrung?

Gerade jetzt, nachdem Smolle nicht kandidieren will und gleichzeitig verschiedene Standpunkte inhaltlicher Art zur Diskussion stehen, glaube ich, daß es sehr demokratisch ist, wenn zwei gleich befähigte Kandidatinnen zur Verfügung stehen. Die Teilnehmerinnen und Teilnehmer des Minderheitenkongresses werden nun aufgrund allseits in der Politik präsenten Faktoren entscheiden, wen sie als geeigneter halten.

In welchem persönlichen Verhältnis stehen Sie zueinander?

Es ist wahrscheinlich überall bekannt, daß wir Nachbarinnen sind und uns ein Leben lang schon kennen, daß wir sehr oft in der Volksgruppenpolitik auf verschiedenen Positionen gestanden sind, trotzdem ein gutes Verhältnis zueinander haben und auch gut miteinander arbeiten können. In manchen Detailfragen gibt es sicherlich Unterschiede und wir haben in Bezug auf die Volksgruppenzugehörigkeit auch sicher verschiedene Identitäten.

Zu Eurem Vorteil habt ihr im Gegensatz zu slowenischen Verhältnissen keine Grabenkämpfe.

Valentin Smrečnik

Uspel zaključni koncert 18. globaškega kulturnega tedna

ANDREJ KOKOT

Pred pričetkom koncerta nam je predsednik Smrečnik v kratkem pogovoru dejal, da je z letošnjim 18. kulturnim tednom izredno zadovoljen. Dejal je, da so bile vse prireditve zelo dobro obiskane, celo tiste s specifično tematiko, zlasti predavanje o narodnih nošah v Globasnici in okolici je pritegnilo več ljudi kot so pričakovali. Na vprašanje, čemu pripisuje tako odzivnost, je Smrečnik menil, da je prireditelja (SPD „Edinost“ Šteben, Slovensko kulturno društvo v Globasnici) tokrat uspelo pripraviti spored na široki osnovi, predvsem pa so bili pozorni na to, da so nagovorili širok krog ljudi. K temu so brez dvoma prispevale tudi teme predavanj, saj so se nanašale na našega človeka kot npr. tisto o koroškem plebiscitu leta 1920 in njegovem pomenu za današnji čas. K uspehu pa je zagotovo pripomoglo tudi večje vključevanje domačih kulturnih delavcev v spored.

Uvodna trditev, da je bil zaključni koncert na visoki ravni, je povsem upravičena. Predsednik Smrečnik je sicer v zvezi z nastopom MoPZ Peca prosil za uvidevnost, če ne bi šlo vse po želji, ker zbor deluje v novi sestavi šele nekaj mesecev, vendar je

V nedeljo zvečer so s slavnostnim koncertom v avli ljudske šole zaključili 18. globaški kulturni teden. S tem se je končal niz pestrih prireditev, ki so, kot je povedal predsednik društva Valentin Smrečnik, nudile vsakomur nekaj. Te so dejansko pritegnile številne obiskovalce, saj so zajele tematiko zgodovine, filma, zdravstva in ljudske umetnosti, na račun pa so prišli tudi najmlajši. Pesem je bila vključena tudi v povezavi s pevskim srečanjem Od Pliberka do Traberka, nedeljski koncert pa je ponovno potrdil, da je petje eno najbolj priljubljenih oblik našega kulturnega udejstvovanja. To se je izrazilo tako v kvaliteti izvedenih pesmi kot s številno udeležbo občinstva, med katerimi so bili tudi globaški župan Albert Sadjak, predsednik KKZ dr. Janko Zerzer in drugi predstavniki javnega življenja.

mladi dirigent mag. Stanko Polzer pokazal svojo strokovnost in tankočutnost za interpretacijo narodne kot tudi umetne pesmi pa tudi zahtevne skladbe drugih narodov kot je npr. črna duhovna pesem.

Moški pevski zbor Franc Leder-Lesičjak je pod vodstvom Janeza Petjaka zapel več narodnih in umetnih pesmi pa tudi pesmi drugih narodov. Na koncertu se je od Petjaka kot od dosedanjega vodje poslovil zbor Peca, predsednik pa je napovedal, da bodo njegovo zborovodsko delovanje počastili še s posebnim koncertom.

Višek nedeljskega koncerta je bil brez dvoma nastop

Suškega okteta, katerega repertoar in izvajanje spominja na tovrstne profesionalne zasedbe, njegova značilnost pa je še zlasti v petju pozabljenih koroških narodnih pesmi ter popularnih songov na narečna besedila Anite Hudlove.

Čeloten spored je povezoval Mirko Smrečnik, ki je pri tem v svoje napovedi vgrajeval tudi posrečene humoriistične dovtype. Na koncu pa naj organizatorjem čestitamo za vrnico pripravo vseh prireditev. Številna mladina, ki je ob tem sodelovala, pa utrjuje prepričanje, da se bosta v Globasnici in okolici slovenska beseda in njena kultura nadaljevali.

Suški oktet

MoPZ Franc Leder-Lesičjak

MoPZ „Foltej Hartman“

23. pevsko srečanje Od Pliberka do Traberka

V prejšnji številki smo na kratko poročali, da je bil prejšnjo soboto (24. marca) na Ravnah na Koroškem zaključni koncert letošnjega tradicionalnega pevskega srečanja Od Pliberka do Traberka. Kot je znano, na teh srečanjih sodelujejo pevski zbori z obeh strani Koroške – avstrijske in slovenske. Koncert pri nas je bil v okviru Globaškega kulturnega tedna, sodelovali pa so pevski zbori „Foltej Hartman“ iz Pliberka, zbor SPD „Vinko Poljanec“ iz Škocijana, iz Slovenije pa Oktet TRO, Koroški oktet in MePZ Strojnska reka.

Na zaključnem koncertu na Ravnah je sodelovalo petnajst pevskega zborov, med njimi tudi MePZ SPD „Srce“ iz Dobrole vasi, MePZ „Podjuna-Pliberk“ in MoPZ

„Foltej Hartman“ iz Pliberka. Slednji je doslej sodeloval na vseh srečanjih Od Pliberka do Traberka in je zato prejel še posebno priznanje. Vsega skupaj se je na Ravnah zbralo nad 450 pevk in pevcev, ki z ljubeznijo gojijo slovensko zborovsko kulturo, zlasti koroško narodno pesem. Pevkam in pevcem ter številnemu občinstvu, ki napolnilo ravenško športno dvorano, sta spregovorila predsednik občinske skupščine Ravne na Koroškem Jože Pratekar in predsednik Slovenske pevske zveze s Primorske Klavdij Koloini. Ta je pevsko srečanje Od Pliberka do Traberka primerjal z revijo Primorska poje in menil, da imata obe prireditvi isti cilj, namreč prispevati k razvoju slovenske pevske kulture.

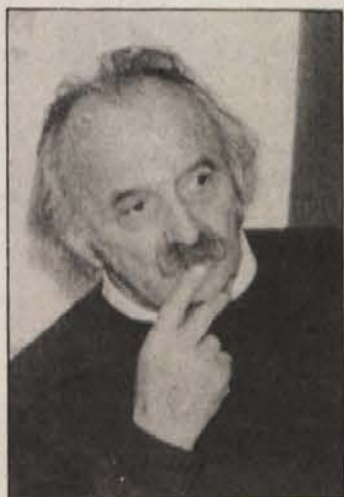
Messner v Slovenj Gradcu

Koroška enota Zavoda za šolstvo Slovenije je 24. 3. 1990 v Slovenj Gradcu skupaj s Koroškim slavističnim društvom pripravila enodnevni seminar za učitelje slovenskega jezika v osnovnih in srednjih šolah. Tokrat so se slovenisti zbrali v glasbeni šoli, rojstni hiši skladatelja Huga Wolfa, in se tako vključili v širši okvir letošnjih prireditev ob 130-letnici Wolfovega rojstva. Po priložnostnem glasbenem uvodu je o skladatelju in njegovem pomenu za mednarodno ter s tem tudi slovensko kulturo spregovoril Jože Leskovar, ravnatelj glasbene šole in tisti kulturnik, ki je z novim rodovnikom končno dokazal Wolfov slovenski rod. S tem je potrdil vse, na kar sta že pred kakšnimi štiridesetimi leti opozarjala zgodovinarja Jakob Soklič in Josip Mravljak, ki sta že takrat zavrnila Rauschenbergerjev popolnoma ponarjen nacistični rodovnik. To je potrebno omeniti, ker so se tudi zbrani slavisti spraševali, če Hugo Wolf – ne samo zanje – kljub vsemu še vedno ni le preveč nemški.

Sicer pa je bil seminar dejansko pristržno delovno srečanje s prof. Jankom Messnerjem. Najprej je iz vidika današnjih družbenih razmer na obeh straneh meje predstavil koroško književnost (tudi kot predsednik Društva

slovenskih pisateljev v Avstriji).

Čeprav ima Koroška danes gotovo vrsto pomembnih leposlovnih ustvarjalcev vseh rodov, položaj ni pomirjujoč, saj je slovenščina preveč potisnjena na obrobje avstrijskega (=nemškega) kulturnega dogajanja. Izjema je le poseganje v slovenski kulturni prostor s strani Petra Handkeja in Petra Turrina in morda še kaj. Zelo spodbudno pa je, da bo letos obnovljeno koroško literarno glasilo „mladje“. Povezava s književnimi tokovi v matični Sloveniji žal tudi ni takšna, kot bi morala biti. Koroško slavistično društvo bo pri tem gotovo moralo narediti več kot doslej. F.L.

Pisatelj Janko Messner

Načrti za gospodarsko rast le kapljice na razbeljeni kamen...

Kljub številnim napovedim, obljubam in konstruktivnim predlogom posameznikov se gospodarska situacija na južnem Koroškem ni izboljšala. Te ocene tudi ne morejo spremeniti nekateri športni ali turistični projekti, ki se trenutno pripravljajo, saj pomenijo le kaplje vode na razbeljeni kamen. Izredno slaba gospodarska razvitost ostaja slej ko prej značilnost za celoten okraj, ki ima že zdaj najvišje število vozačev ter tudi najnižjo stopnjo delovnih mest na število prebivalcev.

ANDREJ MOHAR

Nekoliko več jasnosti o konkretnih možnostih za okrepitev položaja v velikovškem okraju je bilo pričakovati od četrtkove diskusije v Pliberku. Toda razen izjave poslovodje firme Knecht v Šmihelu Franca Mlinarja, da je Knecht v zadnjem času zaposlil 100 dodatnih delovnih sil, ki jih namerava tudi obdržati, v ta čas obravnavanih temah ni bilo slišati konkretne izpovedi. Pa še Mlinarjeva izjava je negotovo obvisela v spominu poslušalcev, saj kot on tudi drugi predstavnik Knechta Siebert Widmann iz Stuttgarta ni

izključil, da bi, z njegovo terminologijo rečeno, „administrativna birokracija lahko dolgoročno ogrozila obstoj šmihelskega podjetja“.

Administrativna birokracija pa v očeh teh podjetnikov pomeni npr. avstrijska prepoved nočne vožnje tovornjakov, pomeni povišana cestnina na nekaterih evropskih transverzalah, pa tudi v razmerju s Španijo ali Portugalsko nižji prispevki podjetjem iz javnih sredstev.

V zvezi s Knechtom ostaja torej mogoč še vsak izid, tudi Mlinar in Widmann nista docela odstranila strahu, ki vlada na južnem Koroškem, da bi za Obirjem lahko v

Brauneggerjevo kritiko je deželni svetnik Rauscher napovedal, da že razmišljajo o spremembi poklicnoizobraževalnega šolstva, hkrati pa je namignil, da razpravljajo tudi o preureditvi smernic za subvencioniranje podjetij, po katerih naj bi več podpor jemal tudi manjša podjetja. Deželni glavar Haider pa je poleg izjave, da namerava podpirati predvsem mala in srednja podjetja, sicer le napadal brezposelne: „Brezposelnina je sicer upravičena, toda med prejemniki je mnogo takih, ki bi bili sicer primerni za delo, a ga nočejo sprejeti. Take bi morali poslati na šolanje, od njih zahtevati zaključne izpite. Sicer je denar vržen skozi odprto okno!“

Čudno, da se je na isti tir s Haiderjem spustil tudi podjetnik Piroutz iz Mlinč, ki je brezposelnim očital, da hočejo samo mnogo zaslužiti, za to pa nič delati. Taka izjava je spričo znanega zelo nizkega nivoja zaslužkov v velikovškem okraju še kako brezobzirna, saj mora večina delavcev z enim samim zaslužkom skrbeti za kar veččlanske družine. In prav tak pristop ni primeren za poglobitev razprave o možnostih za razvoj gospodarstva na južnem Koroškem.

Kaj je torej ostalo?

Celoten diskusijski večer, v katerega niso vključili dejansko prizadetih, namreč delavcev iz okraja, bi bil torej brez konkretnega rezultata, če ne bi vsaj deželni svetnik Rauscher dejal, da se deželna vlada prizadeva za izgradnjo smučišča na Peci. Pod vplivom protestov iz Podjune, ki so opozorili na rezerve pitne vode v področju Pece, pa je Rauscher očitno tudi že opustil zamisel velikega smučarskega centra Interalp. Govoril je namreč le o tem, da bi posodobili vlečnico in poskrbeli za najvažnejšo infrastrukturo. Kot namig pa je še dodal, da naj bi tudi sosednje občine skupno začele razmišljati o tem, kako bi tudi s prenočiščnimi kapacitetami podprle zamisel o bolj privlačnem turističnem centru okrog Pece.

Voda ni problem

DJEKŠE. – Na Djekšah so lahko dvakrat zadovoljni: prvič, zadolžitev po občani znaša le 225,31 šilinga, kar je v primerjavi z drugimi občinami zelo malo, drugič pa se končno obeta zadovoljiva rešitev vprašanja oskrbe z vodo. Občina je namreč podpisala pogodbo z družino Polessnig, kar ji zagotavlja dovolj velik rezervoar. Na Djekšah so najprej hoteli graditi lasten vodovod, toda načrt so morali opustiti, ker voda izvira prav pod deponijo smeti.

Z gospodarskega posveta v Pliberku

Vpis v Mohorjevo ljudsko šolo

Vodstvo ljudske šole Mohorjeve sporoča, da je že možno vpisovanje za vse razrede, in sicer ob ponedeljkih med 10.30 in 12. uro, ob sredah med 14. in 16. uro in ob četrtdkih med 9. in 10. uro.

Poleg kvalitetnega dvojezičnega pouka nudimo še varstvo, plesno vzgojo, učenje glasbil in v okviru glasbene šole in Orffejev tečaj. Šolnina na mesec znaša 700 šilingov. Varstvo, vključno hrana in strokovna pomoč, stane mesečno 1.250 šil.

Za vpis prinesite s seboj rojstni list in izkaznico o cepljenju.

Vodstvo ljudske šole
Mohorjeve

doglednem času prenehalo obratovati tudi to sedaj največje podjetje na južnem Koroškem.

To pa bi bil zagotovo hud udarec, saj je tudi dr. Joachim Bodenhöfer s celovške univerze v diskusiji poudaril, da velikovski okraj že tako ostaja za Koroško ter da ima izjemno periferne regije izrazito slabo gospodarsko strukturo. Kot izhod iz te dileme je zastopnik Avstrijske delovne skupnosti za regionalni razvoj Bernhard Braunegger skušal orisati situacijo s podatki povpraševanja. Ugotovil je, da v velikovškem okraju ne manjka samo strokovnih delavcev, temveč da tudi šolsko izobraževanje ni ustrezno urejeno ter da v okraju sploh primanjkuje denarja in pripravljenosti za samostojne raziskave in razvijanje novih proizvodnih alternativ. Braunegger pa je tudi dejal, da so podjetniki, oziroma zasebniki, ki hočejo začeti s kako obrtjo ali podjetjem, premalo obveščeni o možnostih javnih podpor in ugodnega pridobivanja posojil.

Tako rekoč v odgovor na

Slovenski vestnik dvakrat tedensko

	TV AVSTRIJA 1	TV AVSTRIJA 2	TV LJUBLJANA	TE DNI NA TELEVIZIJI
TO 3. 4.	9.05 Sinha Moca; 10.30 Igraj z menoj; 14.20 Batman; 14.45 Hiša na Eaton trgu; 15.30 Otroški spored; 18.00 Mi; 18.30 Falcon Crest; 19.30 Čas v sliki; Vreme; 20.00 Šport; 20.15 „Univerzum“, avstralska divjina; 21.07 Če bi to sosedi vedeli; Pogledi s strani; 22.05 House; 23.30 Aktualno; 23.35 Šport; 0.50 Poročila.	16.55 Leksikon umetnikov; 17.30 Orientacija; 18.00 Sinha Moca; 18.30 Wurlitzer; 19.00 Koroška danes; 19.30 Čas v sliki; 19.53 Vreme; 20.00 Kulturni žurnal; 20.15 Tista reč; 21.07 Zunanjepolitični report; 22.00 Čas v sliki; 22.25 Klub 2; Poročila.	9.05 Mozaik; Zgodbe iz školjke; Šolska tv; Ko se korenin zavemo; Nemščina; 11.05 Sedma steza; 15.35 Sova Khan; 16.45 Mozaik; 17.50 Spored za otroke: Lonček kuhaj; Periskop; 19.00 Risanka; 19.30 Dnevnik; 20.05 Volitve '90; 21.50 P. Hamilton; Zapeljivec; 22.45 Dnevnik; 23.05 Sova Khan; Videostrani.	 <p>„Univerzum“ – avstralska divjina Torek, 3. 4. 1990, TV A1, 20.15 – Danes bomo gledali 2. del dokumentarne oddaje „Univerzum“, v kateri prikazuje živalski svet avstralske divjine, v kateri živijo nekatere živali, ki jih sicer nikjer ni videti.</p> <p>Retrospektiva slovenskega filma Četrtek, 5. 4. 1990, TV LJ1, 23.15 – Naslov filma je „Trije prispevki k slovenski blaznosti“, vsebuje torej tri zaključne zgodbe, ki so delo treh režiserjev. Prvo, „Kroniko zločina“ je zrežiral Žare Lužnik, drugo, „Kroniko norosti“ Boris Jurašević, tretjo, „Kroniko upora“ pa Mitja Milavec. Značilnost filma je tudi v tem, da je omogočil debut trem mladim režiserjem, ki so v slovenski sodobni film vnesli novo tematiko. Slovensko stvarnost so videli, razumeli kot psihotično, zoprno, depimirajočo; v njej niso zaznavali nobenih velikih, svetlih, pozitivnih vrednot. Tudi mali človek, katerega so tako cenili in spoštovali režiserji v petdesetih letih, je v Treh prispevkih k slovenski blaznosti odsoten. Tu prevladujejo deklasiranci, pijanci, nevrotični, osamljenci itd.</p>
SR 4. 4.	9.05 Sinha Moca; 10.30 Kneza Johanna velika ljubezen; 14.20 Batman; 14.45 Hiša na Eaton trgu; 15.30 Otroški spored; 18.00 Mi; 18.30 Falcon Crest; 19.30 Čas v sliki; Vreme; 20.00 Šport; 20.15 Dediščina Guldenburgovih; 12.00 Pogledi s strani; 21.10 El Hakim; 22.25 Policija se vključuje; 0.10 Aktualno; 0.15 Miami vice; 1.00 Poročila.	15.55 Leksikon umetnikov; 16.00 Šport; 17.00 Graditi, stanovati, živeti; 17.30 Dežela in ljudje; 18.00 Sinha Moca; 18.30 Wurlitzer; 19.00 Koroška danes; 19.30 Čas v sliki; 19.53 Vreme; 20.00 Kulturni žurnal; 20.15 Argumenti; 22.00 Čas v sliki; 22.30 Šport; 0.00 Aktualno.	9.05 Spored za otroke: Deklica Delina in lisica Zvitorepka; 9.20 Mozaik: Navadna zgodba; Zapeljivec; 15.35 Sova Khan; 16.45 Mozaik: Bančni rop; Po sledih napredka; 18.00 Spored za otroke: Šola za pravljice; Rdeča kapica; Vrabček brez jezika; 19.00 Risanka; Dnevnik; 20.05 Priznanje; 22.40 Rock kompas; 23.25 Sova Hunter.	
ČE 5. 4.	9.05 Sinha Moca; 10.30 Argumenti; 14.20 Batman; 14.45 Hiša na Eaton trgu; 15.30 Otroški spored; 18.00 Mi; 18.30 Falcon Crest; 19.30 Čas v sliki; Vreme; 20.00 Šport; 20.15 Skedenj godcev; 21.50 Pogledi s strani; 22.00 Novi stari dunajski klobuki; 23.00 Skrivnost srca; 0.35 Aktualno; 0.40 Šport; 1.40 Poročila.	16.10 Leksikon umetnikov; 16.15 Šport; 17.15 Bangladeš – dežela Bengalov; 18.00 Sinha Moca; 18.30 Wurlitzer; 19.00 Koroška danes; 19.30 Čas v sliki; 19.53 Vreme; 20.00 Kulturni žurnal; 20.15 Notranjepolitični report; 21.05 Kulturni report; 22.00 Čas v sliki; 22.25 Klub 2; Poročila.	9.05 Spored za otroke: Indijanske legende; Šolska tv; Pota odrasčanja; 10.35 Mostovi; 15.05 Žarišče; 15.35 Sova Hunter; 16.30 Dnevnik; Mozaik; 18.20 Spored za otroke: Ciciban, dober dan; Ovčar Hobo; 19.05 Risanka; 19.30 Dnevnik; 20.05 Bluebell; 20.55 Tednik; 22.00 Dnevnik; 22.20 Volitve '90; 23.50 Trije prispevki k slovenski blaznosti.	
<h2>RADIO KOROŠKA</h2> <p>18.10–19.00</p> <p>Torek, 3. 4. Partnerski magazin</p> <p>Sreda, 4. 4. Večerna 21–22: Tinjska predavanja – dr. Peter Vodopivec Turneje po svetu (R. Klopčič)</p> <p>Četrtek, 5. 4. Rož–Podjuna–Zilja</p>		<h2>Izpovedi zgodovinarja in umetnika</h2> <p>Sreda, 4. 4., večerna oddaja (21.00–22.00): V večernem slovenskem sporedu koroškega radia boste najprej prisluhnili nadaljevanju serije „Mi in naša zgodovina“. Tokrat boste slišali izvajanja dr. Petra Vodopivca, ki je v domu v Tinjah po dr. Moritschu in dr. Lukanu predaval o usodnih letih od razpada Avstro-Ogrske do koroškega plebiscita. Poseben poudarek pri razmišljanju je Vodopivec posvetil regionalni zavesti na Koroškem. V drugem delu sporeda bo priznani slovenski violinist Rok Klopčič pripovedoval o svojih uspešnih turnejah po svetu.</p>		

Karel Smolle osrečuje tudi južnoalpske Slovence

O Bog nebeški, kako je bilo lepo. Na travniku v Količevem, nedaleč od Domžal se je zbralo nekaj nad petsto ljudi. Bilo je lepo sončno sobotno popoldne pred 1. aprilom.

Plakati ob cestah so z velikimi napismi vabilili na predvolilni shod Demosa (združene opozicije Slovenije). Z njih je posebej izstopalo ime Karel Smolle (verjetno zaradi dvojnega L). Človek bi pomislil, da se je zeleni avstrijski poslanec že preselil v Slovenijo in nas sirote na milost in nemilost pustil same v Karantani. Le kdo nas bo sedaj tu ubranil pred raznimi rdečkarji in ostalo sodrgo? Kaj pa če zaradi tega ne bomo dobili trgovske akademije in kdo bo po novem dialogiziral? In kaj če brez njega nekateri multikultureži, multietničarji ali celo dvojezičneži uspejo spet združiti otroke v šolah? Grozno, Bog nas obvaruj!

In potem ga zagledam. Če ga že ni več na Koroškem, vsaj živ je še. Torej imamo še upanje. Morda pa se nam vendar še vrne. Lep je, v črni svečani obleki, okravatan, z rdečim nagejnom (črnih pač tudi v Sloveniji nimajo) in kar prvi je v dolgi vrsti narodnjakov, kot se spodobi – prvi med prvimi!

Potem, ko je domači narodnjak okregal 70(!)-letno komunistično gobo pa delegate in neko samoupravljanje in obljubil, da bo po 8. aprilu vse drugače, je napočil svečan trenutek. Napovedal je prvega

med prvimi, „doktorja“ Karla Smolleja. Tedaj me je zapeklo globoko v duši. Sramoval sem se za vse Slovence na Koroškem. Toliko dobrega je storil za ta narod, pa mu ni še nihče podelil akademskega naslova doktor, v Sloveniji pa so takoj spoznali njegovega duha veličino in evo ti, doktor je tu! Potolažil sem se, ko sem se spomnil možnosti, da mu kak akademski naslov lahko podeli državni predsednik, saj mu je tudi „naš dohtar“ pomagal v najtežjih časih.

In potem je po gromkem aplavzu stopil na govorniški oder v vsem svojem sijaju, okrog njega se je zvijal novinar „nt“ in ga brž pritisnil iz vseh mogočih perspektiv-ptičje, žabje, kobilje in še katere in „doktor“ je začel: „Veste kaj, dragi prijatelji, prvo, kar je treba, da se mikrofona tako postavi, da vsi slišijo!“ Nekateri organizatorji so že hoteli obrniti mikrofona, pa jih je vrli poslanec rešil s svojim nadaljevanjem: „V zadnjih desetletjih so imeli tu (v Sloveniji – op. pis.) slabo postavljene mikrofona, tako da smo jih sicer slišali, nismo jih pa čisto razumeli, kaj so nam povedali.“ Glej ga bistroumežja, s kakšno preprosto metaforo je okrcal rdečkarje! Misli je seveda na zvočnike, lapsus linguae pač.

Nato je kar takoj bliskovito preskočil na sedanjost in povzdignjeno dejal: „Dragi prijatelji Sloven-

ci, dragi rojaki, prinašam vam pozdrave z onstran Karavank, prinašam vam pozdrave koroških Slovencev, ki prav v teh dneh čutijo z vami, mislijo z vami, se veselijo z vami, pa so tudi teh 40, 50 let z vami trpeli. Ko me je vaša združena Demos kot koroškega Slovenca in avstrijskega poslanca pozvala sem med vas, danes tukaj, prejšnji teden sem bil na Štajerskem, pred nekaj tedni sem bil v Ljubljani, sem se rade volje odzval, ker demokracija v republiki Sloveniji ni samo vaša demokracija, ampak je demokracija koroških Slovencev, primorskih Slovencev in Slovencev po celem svetu. In ni čuda, da od povsod, iz Argentine, iz Amerike, iz Kanade, iz Avstralije, povsod se oglašajo ljudje, iz Koroške se oglašajo, iz Trsta in Gorice, in poslušajo, kaj se dogaja tu na slovenskih tleh, v republiki Sloveniji, in čutijo z vami in njih želje so z vami, njih želje, da dejansko pride do svobodne Slovenije, do demokratičnih volitev, do resnega napredka v tej deželi. Slovenija rabi spremembo in zato dovolite, da vam, ki ste tukaj zbrani, in vsem, ki so zbrani na drugih zborovanjih Demosa, čestitam za pogum, za ta pogumen in odločen korak v smer demokracije...“

Slavni govorec je bil med svojimi stavki, kot se spodobi, večkrat prekinjen s ploskanjem in odobravanjem, kar pa ga je še bolj spodbudilo: „To je pravilna pot, to je vstop-

nica Slovencev in Slovenije v novo Evropo, ki jo želimo sgraditi.“

„Evropa mora biti naša in Slovenija mora postati evropska,“ je pribil evropski politik „doktor“ Smolle.

Da bi podkrepil demokratična stremjenja Slovencev, se je, kot treba, ozrl tudi v zgodovino in zgodovinsko izjavil: „Ko so naši predniki na Gosposvetskem polju izbirali svobodno svojega kneza, tam se je začela naša zgodovina. Šla je preko kmečkih puntov, šla je preko vse naše pripravljenosti v zgodovini (ojoj, tu se mu je pa nekako zataknilo, glas se mu je zatresel, če bi izrekel tako ljubljeno besedo narodnoosvobodilna borba ali celo partizanščina, bi zagotovo zajokal), da hočemo biti gospodarji na svojih tleh. In vedno, če smo te gospodinske (lapsus linguae!), če smo te dejansko zgodovinske trenutke razumeli, če smo videli, da je treba, da zgodovinsko odločimo, tedaj so Slovenci tudi zgodovinsko odločili...“

„Pluralizem mnenj, pluralizem političnih gledanj, pluralizem političnih strank je pravilna pot, da dovoliš posamezniku, skupini, da ima svoje mnenje, da se uveljavi, da ni samo poštenost, takega, kot si ga ne želimo, kot smo ga imeli v preteklosti...“ Kako velike misli, prodome ideje – žal sem šele zdaj dojel veličino njihovega avtorja – in ko se je še dopolnil, da si želimo različnosti in pestrosti v politiki in

kulturi, sem njegov govor uvrstil med zgodovinske.

„...Ko sem začel z vami, nas je bilo v začetku deset, pa dvajset ljudi, zdaj v zadnjih tednih pa srečavam zborovanje za zborovanjem in vidim, kako se število tistih ljudi, ki se je odločilo za to novo alternativo Demos, vedno večja in to tudi nam koroškimi Slovencev daje poguma, da bomo skupaj z vami nanovo zaorali, zaorali demokratično pot, pot demokratičnih volitev, pot pa tudi pluralističnih volitev!“

Za piko svojega govora je še pozval volilce, naj Demos podprejo, in ker v Sloveniji mora priti do spremembe, naj torej vsi volijo Demos.

Preostalih govorcev nisem več poslušal, nekako nisem smel dovoliti, da bi v mojem spominu kakorkoli zabrisali te veličastne misli evropskega politika „doktorja“ Karla Smolleja, „enega največjih političnih talentov povojnih koroških Slovencev.“

Jože Rovšek

Naročite in širite „Slovenski vestnik!“

Hočete črno-modro paktirauje za novo zbornico?

FREIER WIRTSCHAFTSVERBAND KÄRNTEN

Prvi dve točki

Slovenski atletski klub je v nedeljo osvojil prvi dve točki. ATUS Borovlje je premagal z 2:1, zapravl pa je možnost za višjo zmago.

Slovenski nogometaši so začeli sijajno: ena akcija je bila lepša od druge in so že v 13. minuti razveselili svoje navijače. Rihard Urank, sicer še nekoliko neučinkovit, je presenetil vratarja Boroveljčanov s strelom iz kakih 25 metrov – 1:0. Nato je SAK dobesedno navalil na vrata nasprotnika in

v 23. minuti po sijajnem kotu Marjana Velika in lepem strelu z glavo Aleksandra Čertova povedel celo z 2:0. Vse je že kazalo na izdatno zmago, toda igralcev se je polastila „stara bolezen“: z igro so nadaljevali preveč lahkomišleno, tako da so Boroveljčani iz lepega protinapada znižali rezultat že v 36. minuti. Da je SAK vendar zmagal, se je zahvaliti vratarju Milanu Oražetu, ki je ubranil nekaj nevarnih strellov.

Ozdraveli Arthur Hanser (levo) je povečal nevarnost napada SAK.

ŠPORT

Dobra forma igralcev SŠK Obir v namiznoteniškem prvenstvu je trajna. Pretekli petek so premagali Landskron B kar s 6:1, pri čemer pa jim dveh tekem sploh ni bilo treba odigrati. Točkovoali so: Zdravko Smrtnik 2:0, F. J. Smrtnik 1:0, Babič 1:0, izgubili pa so samo tekmo dvojic. Selani pa so bili v koroški ligi spet poraženi: na tekmi v Völkendorfu pri Beljaku sploh niso nastopili. Tako ostajajo še naprej brez točk in zadnji, SŠK Obir pa se je zdaj povzpел na peto mesto v spodnji ligi.

Tonči Blajs (desno) se je zelo prizadeval. Sliki: Mohar

Veselje na Potoku: Bilčovs premagal Dobro vas z 2:1

Veselje na Potoku je bilo veliko. Bilčovščani so namreč v eni izmed odločilnih tekem premagali Dobro vas z 2:1 in se tako odmaknili od zadnjega mesta. Veselje je bilo tem večje tudi zaradi tega, ker je Dobro vas povedla z 1:0 in je domačinom zmago zagotovil šele Partl z zadetkom v 85. minuti. Dobrovasci pa so tem porazom seveda že skoraj v obupnem položaju.

Pod pričakovanji so igrali tudi klubi iz spodnje Koroške, ki tekmu-

jejo v 1. razredu D. Selani so si „smrtno“ obsodbo zadali kar sami, medtem ko je bil Šmihel v Galiciji brez izgledov. Tokrat je uspela le Globasnica, ki je na domačem igrišču premagala Podkrnos kar s 4:1, in to čeprav je bil Thonhofer izključen. Neodločen izid (0:0) pa pomeni tudi za Železno Kaplo skoraj poraz, saj o tekmi z Grebinjem ni poročati drugega kot to, da si gola ne bi zaslužil nobeden od teh dveh moštev.

NOGOMETNO OGLEDALO

SAK – ATUS Borovlje 2:1 (2:1)
Trnja vas, 400 gledalcev, sodnik Gatterer (povprečen); **postava SAK:** Oraže; F. Sadjak, Stern, L. Sadjak, **Kreutz;** Urank, Čertov, Blajs (60. **Jovičević;** Florijančič, **Velik,** Hanser (80. Luschnik). **Gola za SAK:** Urank (13.), Čertov (23.).

Pliberk – Rapid Lienz 2:1 (0:1)
Pliberk, 300 gledalcev, sodnik Joas (dober); **postava Pliberka:** Matschek; Hutter, Krausler, **Terčič,** Lopinsky; Urnik, **Dlopst,** Skof, **Wölbl;** Feldbacher (46. **Knauder,** Pachoinig (89. Habernik). **Gola za Pliberk:** Pachoinig (50., enajstmetrovka), Knauder (75.). **Ostali rezultati:** Mölltal – ATSV Wolfsberg 1:0, Wieterdorf – VSV/Beljak 0:0, WAC – Klopjnj 4:2, FC Šentvid – Irschen 3:0, Trg – Breže 3:1.

Bilčovs – Dobro vas 2:1 (1:1)
Potok, 200 gledalcev, sodnik Obwurzer (dober); **postava Bilčovsa:** Woschitz; Schlemitz, Schellander (62. F. Quantschnig), **Partl, J. Kuess;** Ogris, Hobel (80. S. Quantschnig), **Hartl;** Karlovčan, A. Quantschnig; **postava Dobro vasi:** Hofstätter; **Ru. Marin,** Appel, Karel, Opiotnik; Mišic, **Jörg,** Wegscheider, **Roscher;** Prosen (84. Pasterk), **Ro. Marin.** **Goli:** Karlovčan (30.), Partl (85.) oz. Appe (18.). **Ostali rezultati:** ASK Celovec – Mostič 3:1, Šentandraž – ASV Celovec 1:1, Žitara vas – Liebenfels 0:0, Ruda – Bad St. Leonhard 0:0, Žrelec – Vetrinj 1:1, Treibach – Frantschach 1:0.

Železna Kapla – Grebinj 0:0 (0:0)
Železna Kapla, 150 gledalcev, sodnik Rosenwirth (brez napak); **postava Železne Kaple:** Warch; Oraže, Grubelnik, Jerlich, **Kukovica;** Prešeren, Ošina, Germadnik; Lipusch, **Kucher, Jenschatz.** **Rumena kartona:** Prešeren (17.), Germadnik (35.).

Labot – Sele 1:0 (0:0)
Labot, 200 gledalcev, sodnik Schellander (dober); **postava Selanov:** Silvo **Užnik;** Stern, **Siegfried Užnik,** Hribernik, Pristovnik; Ando Oraže, Kulmež, Edi Oraše (52. Božič), Ahim Oraže; Mario Oraže (25. Tropar), **Čertov.** **Ostali rezultati:** Globasnica – Podkrnos 4:1, Galicija – Šmihel 1:0, Pokrče – Šentpavel 3:1, Reichenfels – Metlova 2:0, Sinča vas – Velikovec 2:4.

Koroška liga

1. WAC	16	9	7	0	28:10	25
2. Pliberk	16	10	3	3	30:16	23
3. Wietersdorf	16	9	3	4	29:13	21
4. Trg	16	9	3	4	22:13	21
5. SAK	15	6	8	1	15:7	20
6. Šentvid	16	5	9	2	15:8	19
7. Lienz	16	6	4	6	28:26	16
8. VSV/Beljak	16	6	3	7	22:19	15
9. Breže	16	5	5	6	28:26	15
10. Klopjnj	16	6	2	8	21:31	14
11. Borovlje	16	4	4	8	19:25	12
12. Mölltal	16	3	3	10	11:25	9
13. Wolfsberg	16	3	3	10	14:29	9
14. Irschen	15	1	1	13	9:43	3

Spodnja liga-vzhod

1. ASK Celovec	16	10	3	3	37:16	23
2. Treibach	16	8	5	3	24:13	21
3. Liebenfels	16	7	6	3	26:18	20
4. Žrelec	16	8	3	5	30:14	19
5. Šentandraž	16	5	8	3	24:26	18
6. ASV Celovec	16	6	5	5	22:16	17
7. St. Leonhard	16	5	7	4	14:15	17
8. Vetrinj	16	5	6	5	18:16	16
9. Bilčovs	16	4	8	4	19:18	16
10. Mostič	16	5	5	6	16:23	15
11. Žitara vas	16	4	7	5	13:20	15
12. Ruda	16	5	3	8	14:22	13
13. Dobro vas	16	2	5	9	11:25	9
14. Frantschach	16	2	1	13	15:41	5

Spodnja liga-zahod

1. Brnca	16	9	3	4	39:26	21
2. Trebinje	16	9	3	4	21:18	21
3. Matrei	16	8	4	4	41:19	20
4. Šmohor	16	7	4	5	30:24	18
5. Lendorf	16	7	4	5	25:23	18
6. Sachsenburg	16	8	2	6	29:29	18
7. Rožek	16	6	5	5	33:26	17
8. Landskron	16	6	5	5	22:17	17
9. Baško jezero	16	7	2	7	23:30	16
10. Magdalen	16	5	3	8	22:31	13
11. Radenthein	16	5	3	8	22:37	13
12. Vernberk	16	4	4	8	21:28	12
13. Baldramsdorf	15	5	1	10	28:36	11
14. Šentjakob	16	3	3	10	20:32	9

1. razred D

1. Velikovec	16	14	1	1	59:9	29
2. Grebinj	16	11	3	2	31:11	25
3. Metlova	16	10	3	3	39:18	23
4. Pokrče	16	8	1	7	24:18	17
5. Železna Kapla	16	5	7	4	26:26	17
6. Šentpavel	16	6	5	5	23:23	17
7. Globasnica	16	5	5	6	30:33	15
8. Reichenfels	16	5	4	7	24:25	14
9. Galicija	16	6	2	8	27:37	14
10. Labot	16	6	2	8	14:29	14
11. Šmihel	16	5	2	9	13:21	12
12. Podkrnos	16	5	2	9	17:32	12
13. Sinča vas	16	4	3	9	22:40	11
14. Sele	16	0	4	12	9:36	4

Zmaga in remi za šahiste SŠZ, Kapelčani presenetljivo izgubili!

Slovenski šahisti so v 10. kolu koroškega šahovskega prvenstva v spodnji ligi-vzhod ter v 1. razredu-vzhod morali opraviti težko delo. Bilanca je bila izenačena, saj so v izkupičku lako zabeležili eno zmago, en neodločen rezultat ter en poraz. Uspešni pa so bili tokrat šahisti Slovenske športne zveze I in II, razočaral pa je poraz SŠK Obirja.

Šahisti SŠZ/Carimpex I so črno serijo treh

zaporednih porazov v nedeljo prekinili z zmago nad močnim prvim moštvom železničarjev iz Šentvida. Po šestih urah in pol je bil rezultat 4,5:3,5, za SŠZ/Carimpex pa so bili uspešni dr. Jozi Amrusch, ki je po šest in pol urah premagal svojega nasprotnika, in Dunja Lukan, ki je kot prva z zmago zaključila partijo, ter Franc Rulitz, Franc Kolter, Ivan Lukan in Robert Hedenik (vsi remi).

Neodločen rezultat 4:4 pa je v soboto pravtako na domačih tleh pri Korenu v Kajzazah dosegla ekipa SŠZ/Drava II proti moštvu iz Wölfnitza. Zmagali so mag. Peter Waldhauser, Ivan in Dunja Lukan, remizirala pa sta Robert Hedenik in Aleksander Lukan.

Kljub temu, da je moštvo osvojilo štiri dragocene točke, se je njihova razlika do zadnjega na lestvici celo

zmanjšala na 1,5 točke.

O zadnjem mestu v tem razredu bo torej odločalo zaključno kolo 29. aprila. Šentvidčani igrajo proti SŠK Obirju, ki je v soboto presenetljivo izgubil z ekipo iz Eitwega s 3:5, SŠZ/Drava II pa prav proti Gospe sveti. Od Obirčanov sta tokrat zmagala le brata Harald in Hans Christian Wolte, remizirala pa Jammer in Topar. SŠK Obir je na drugem mestu